

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی مضامین اجتماعی در شعر سعادت‌الصباح و عارف قزوینی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی ادبیات و پژوهش های تطبیقی در آن (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

معصومه شبستری - دانشیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه تهران

الهه ستاری - کارشناس ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

ادب فارسی و عربی در دوره‌ی معاصر از دو جنبه دارای اهمیت ویژه‌ای است. یکی بازگشت به شیوه‌ی شاعران بزرگ کهن و دیگری دگرگونی در موضوعات شعری به دلیل تحولات سیاسی و اجتماعی که اندک اندک در ایران و جهان پدیدار گشت. سعادت‌صباح و عارف قزوینی هر دو در جامعه‌های زندگی میکردند که این دو جامعه گرفتار پاره‌های مشکلات اجتماعی از قبیل جهل و نادانی، خرافات و نبود آزادی بود. هر یک از این دو شاعر به عنوان مصلحان جامعه خواهان حل این مشکلات و اوضاع جامعه به سمت و سوی که مسبب ترقی جامعه است، شدند. این پژوهش که به شیوه‌ی توصیفی-تحلیلی و با تکیه بر مکتب آمریکایی ادبیات تطبیقی انجام شده است؛ به بررسی مضامین اجتماعی اشعار این دو شاعر میپردازد. نتایج حاکی از آن است، بر اساس محاسبات انجام شده عشق به وطن و آزادیخواهی با 11 درصد میزان فراوانی در اشعار سعادت به یک میزان تکرار شده‌اند و همین مضامین در اشعار وی نیز به حاشیه رفته است. در اشعار عارف نیز عشق به وطن، مسایل زنان، آزادیخواهی و استبدادستیزی با 14 درصد میزان فراوانی در اشعار وی به یک میزان تکرار شده‌اند. هم چنین استبدادستیزی به میزان 33 درصد بیشترین میزان فراوانی را در اشعار سعادت به خود اختصاص داده و در اشعار عارف نیز علمآموزی به میزان 42 درصد بیشترین میزان فراوانی را در بر گرفته است.

کلمات کلیدی:

مضامین اجتماعی، سعادت‌صباح، عارف قزوینی، آزادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/605043>

